

UZASADNIENIE WYROKU

Powódka Agencja Nieruchomości Rolnych w W. wniosła przeciwko K. K. pozew o zapłatę kwoty 3.914,95 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu wskazała, że działki nr (...) obręb Ż., (...) obręb W. oraz działka nr (...) obręb K. wchodzą w skład (...) Skarbu Państwa. Z części tych działek, tj. łącznie z obszaru 25,26 ha pozwany korzystał w 2011r. Na grunty zajęte przez pozwanego składały się: z działki nr (...) grunty orne klasy IV a o pow. 2,4126 ha, klasy IV b o pow. 0,4193 ha, klasy V o pow. 0,2755 ha (z tej działki pozwany korzystał łącznie z powierzchni 3,6 ha); z działki nr (...) - grunty orne klasy IV a o pow. 4,9800 ha, klasy IVb o pow. 0,6300 ha, klasy V o pow. 2,4700 ha (z tej działki pozwany korzystał łącznie z powierzchni 4,3000 ha); z działki nr (...) - grunty orne klasy V o pow. 8,3300 ha. Kwota dochodzona pozwem stanowi wartość opłat za bezumowne użytkowanie za ww. grunty. Fakt korzystania z gruntów przez pozwanego wynika z faktu zgłoszenia ich do płatności bezpośrednich. O fakcie tym powódka uzyskała wiedzę od (...) w W.. Pozwany był wzywany do zapłaty kwoty za bezumowne korzystanie z tych gruntów. Pozwem powódka dochodzi wynagrodzenia za korzystanie przez pozwanego z ww. za okres od 1 kwietnia 2011r. do 31 sierpnia 2011r.

Pozwany K. K. w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu od powódki. Podniósł zarzut przedawnienia roszczenia dochodzonego pozwem, powołując się na przepis art.39 ust.3 ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami, z którego wynika, że do roszczenia o wynagrodzenie za korzystanie bez tytułu prawnego z nieruchomości Zasobu nie stosuje się przepisów art. 224-231 Kodeksu cywilnego, z wyłączeniem art. 229, z kolei art.229 §1 k.c. stanowi, że roszczenia właściciela przeciwko samoistnemu posiadaczowi o wynagrodzenie za korzystanie z rzeczy, o zwrot pożytków lub o zapłatę ich wartości, jak również roszczenia o naprawienie szkody z powodu pogorszenia rzeczy przedawniają się z upływem roku od dnia zwrotu rzeczy. To samo dotyczy roszczeń samoistnego posiadacza przeciwko właścicielowi o zwrot nakładów na rzecz. Wskazał, że był w posiadaniu nieruchomości wskazanych w pozwie w roku 2011r. do końca sierpnia, zaś z dniem zaprzestania działalności rolniczej przez pozwanego na nieruchomościach powódki uzyskała ona możliwość wykonywania w sposób nieograniczony wszelkich czynności, w szczególności obowiązków nałożonych ustawą o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa w postaci obrotu nieruchomościami rolnymi, administrowania nimi, zabezpieczenia majątku Skarbu Państwa. Gdyby uznać że nie doszło do przedawnienia roszczenia, należałoby jednocześnie przyjąć, że powódka przez kilka lat nie realizowała obowiązków nałożonych na nią ww. ustawą na tych nieruchomościach rolnych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) w postaci: działki nr (...) obręb Ż., (...) obręb W. oraz nr (...) obręb K. wchodzą w skład (...) Skarbu Państwa.
Bezsporne.

Pozwany K. K. bezumownie korzystał z części tych działek tj. łącznie z obszaru 25,26 ha w 2011r. obsiewając je w okresie od 1 kwietnia do 31 sierpnia 2011r. Na grunty zajęte przez pozwanego składały się: część działki nr (...) -grunty orne klasy IV a o pow. 2,4126 ha, klasy IV b o pow. 0,4193 ha, klasy V o pow. 0,2755 ha (z tej działki pozwany korzystał łącznie z powierzchni 3,6 ha); część działki nr (...) - grunty orne klasy IV a o pow. 4,9800 ha, klasy IVb o pow. 0,6300 ha, klasy V o pow. 2,4700 ha (z tej działki pozwany korzystał łącznie z powierzchni 4,3000 ha); część działki nr (...) - grunty orne klasy V o pow. 8,3300 ha. obejmująca działki rolne nr (...) o powierzchni 3,36 ha. Od tych gruntów pozwany pobrał dopłaty od Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w W. w 2011r. W 2012r. K. K. także złożył wniosek o dopłaty bezpośrednie na te działki, jednakże dopłat nie pobrał, a wniosek wycofał. Działki nr (...) obręb Ż., (...) obręb W. oraz nr (...) obręb K. nie były w 2011r. objęte kontrolą na miejscu przeprowadzaną przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

Dowód:

- wydruk z (...) k.28, 29, 30, 31;

- wniosek pozwanego o przyznanie płatności k.65-77;

- pismo (...) k.64;

Działka numer (...) położona w obrębie K. w roku 2012 i 2013 została zgłoszona do dopłat bezpośrednich przez D. K..
Działka nr (...) położona w obrębie Ż. w 2013 roku została zgłoszona do dopłat bezpośrednich przez Ł. B..

Dowód:

- wydruk z (...) k. 30, 31;

Agencja Nieruchomości Rolnych w W. uzyskała wiedzę na temat zgłoszenia przez K. K. ww. działek będących własnością Skarbu Państwa w 2013 roku do Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w W.. W tym samym czasie uzyskała również informację o fakcie zgłoszenia do Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w W. w 2012r. działki nr (...) przez inne osoby wyżej wskazane.

Dowód:

- wydruk z (...) k. 28, 29, 30, 31;

W piśmie z dnia 11 czerwca 2014r. zastępca dyrektora Oddziału Terenowego powódki w S. wezwał K. K. do zapłaty kwoty 15.831,98 zł tytułem wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z działek nr (...) obręb Ż., nr (...) obręb W. oraz nr (...) obręb K. w okresie 2011 i 2012r. Pismo to zostało odebrane przez pozwanego w dniu 16 czerwca 2014r. W piśmie z dnia 18 czerwca 2014r. K. K. w odpowiedzi na wezwanie do zapłaty wskazał, że w 2011r. doszło do okresowego wykorzystania gruntów rolnych wskazanych w piśmie powódki, przez okres 2 miesięcy dokonał on zabiegów związanych z utrzymaniem gruntów w dobrej kulturze rolnej. W 2012r. złożył co prawda wniosek do (...) o uzyskanie dopłaty do tych gruntów, jednakże nie rozpoczął na nich żadnych prac polowych i skutecznie wycofał wniosek o uzyskanie dopłaty. Analiza stanu użytków rolnych istniejąca na tych działkach powinna stwierdzić, że w 2012r. nie były wykonywane tam żadne prace. Nadto wskazał, że zgodnie z treścią art.39b ust.3 ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa z dnia 19 października 1991r. w związku z art.229 kodeksu cywilnego przedmiotowe roszczenie uległo przedawnieniu. W piśmie z dnia 22 lipca 2014r. pozwany podtrzymał swe stanowisko w sprawie. W piśmie ANR OT S. z dnia 19 sierpnia 2014r. co do zasady podtrzymano stanowisko w zakresie obowiązku zapłaty pozwanego z tytułu bezumownego korzystania z w. działek, jednakże zmniejszono pozwanemu zobowiązanie do zapłaty ograniczając je do okresu od 1 kwietnia do 31 sierpnia 2011r. w łącznej kwocie 5.447,90 zł. Pismo to pozwany otrzymał w dniu 3 września 2014r. Odstąpiono od naliczania dalszych kwot za korzystanie w 2012 roku.

Dowód:

- pismo powódki do pozwanego z dnia 11.0.2014r. k.26, 22;

- potwierdzenie odbioru k.27, 23;

- pismo pozwanego do powoda k.25, 24;

Stosowane przez Agencję Nieruchomości Rolnych w W. ceny wywoławcze czynszu dzierżawnego wyrażane są w średnich cenach decyton pszenicy i są zależne od rodzaju gruntu, jego klasy i okręgu podatkowego i wskazane są w tabelach czynszów sporządzanych przez powódkę. Czynsz wywoławczy nieruchomości zajętych przez pozwanego za okres objęty pozwem powódka wyliczyła na kwotę 3.914,95 zł.

Dowód:

- zestawienie średnich cen pszenicy k. 11;

- zestawienie średniego czynszu dzierżawnego z umów dzierżawy k.12;
- wyliczenia powódki k.19-21.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się niezasadne i wobec podniesionego przez pozwanego zarzutu przedawnienia skutkowało oddaleniem powództwa w całości.

Strona powodowa dochodziła w niniejszym procesie wynagrodzenia za bezumowne korzystanie przez pozwanego z części działek o nr (...) obręb Ż., nr (...) obręb W. oraz nr (...) obręb K. o łącznej powierzchni 25,26 ha, na podstawie art. 39b ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (t.j. Dz.U.2012.1187). Zgodnie z art.39 b ust.1 ww. ustawy osoba władająca nieruchomością wchodzącą w skład Zasobu bez tytułu prawnego jest zobowiązana do zapłaty na rzecz Agencji wynagrodzenia za korzystanie z tej nieruchomości w wysokości stanowiącej 5-krotność wywoławczej wysokości czynszu, który byłby należny od tej nieruchomości, gdyby była ona przedmiotem umowy dzierżawy po przeprowadzeniu przetargu. W myśl ustępu 2 wysokość wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, ustala się na dzień, w którym Agencja zażądała zwrotu nieruchomości. W myśl ust.3 do roszczenia o wynagrodzenie za korzystanie bez tytułu prawnego z nieruchomości Zasobu nie stosuje się przepisów art. 224-231 Kodeksu cywilnego, z wyłączeniem art. 229. Zgodnie z treścią art.229 kodeksu cywilnego roszczenia właściciela przeciwko samoistnemu posiadaczowi o wynagrodzenie za korzystanie z rzeczy, o zwrot pożytków lub o zapłatę ich wartości, jak również roszczenia o naprawienie szkody z powodu pogorszenia rzeczy przedawniają się z upływem roku od dnia zwrotu rzeczy. To samo dotyczy roszczeń samoistnego posiadacza przeciwko właścicielowi o zwrot nakładów na rzecz.

W sprawie nie był sporny fakt, iż pozwany korzystał z powierzchni 25,26 ha działek nr (...) należących do Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa, nie był również sporny fakt, iż pozwany korzystał z nich w 2011r., albowiem pozew obejmował roszczenie o zapłatę wyłącznie za okres od 1 kwietnia do 31 sierpnia 2011r. Strona pozwana nie kwestionowała również wyliczenia wynagrodzenia za korzystanie przez pozwanego z ww. części tych nieruchomości w tym okresie, ustalonego przez powódkę na kwotę 3.914,95 zł, co powodowało, że zbędnym było w sprawie przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu wyceny nieruchomości celem ustalenia wysokości tego czynszu w okresie objętym pozwem. Pozwany natomiast kwestionował obowiązek zapłaty tej kwoty wskazując, że roszczenie dochodzone pozwem uległo przedawnieniu, albowiem zaprzestał on korzystania z nieruchomości powódki z końcem sierpnia 2011r., o czym powódka mogła się dowiedzieć dokonując choćby kontroli na tych nieruchomościach, a zatem upłynął już rok od dnia zwrotu nieruchomości stronie powodowej jako właścicielowi (art. 229 k.c.). Strona powodowa nie zgodziła się z tymi twierdzeniami, powołując się na to, iż do zwrotu rzeczy konieczne jest jednoczesne zaistnienie woli wyzbycia się władania rzeczą przez dotychczasowego posiadacza oraz woli jej odebrania wyrażonej przez właściciela, zaś te przesłanki w niniejszej sprawie nie zostały spełnione.

Do rozstrzygnięcia zatem pozostawała kwestia przedawnienia roszczenia dochodzonego pozwem.

Należy zgodzić się z twierdzeniem strony powodowej, iż nie może być utożsamiane ze zwrotem rzeczy zwykłe zaprzestanie korzystania z niej przez nieuprawnionego posiadacza, albowiem jest to jedynie likwidacja stanu niezgodnego z prawem, a zatem nie jest wystarczające do ustalenia zwrotu rzeczy samo uzyskanie przez właściciela możliwości bezpośredniego władztwa nad rzeczą. Sąd orzekający podziela również stanowisko wyrażone w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 28 stycznia 2015r. w sprawie I CSK 78/14, w którym Sąd Najwyższy wskazał, że wprawdzie zwrot rzeczy może nastąpić w każdy sposób, jednak jeżeli odbywa się w drodze działań podjętych przez strony, musi to być sytuacja, w której dotychczasowy posiadacz samoistny uznaje inną osobę za właściciela i poprzez swoje zachowanie wyraża wolę wyzbycia się władania rzeczą, a właściciel wyraża wolę jej odebrania. Jest to zatem świadome działanie obu stron, nakierowane ze strony posiadacza na wyzbycie się władania rzeczą, a ze strony właściciela na jej odebranie. Stanowisko to było już wcześniej wyrażane w orzecznictwie Sądu Najwyższego, min. w wyroku z dnia 19 grudnia 2006 r. V CSK 324/06 Sąd Najwyższy wskazał, że „zwrot rzeczy”, w rozumieniu art. 229 § 1 KC wymaga po stronie posiadacza

świadomości oddania rzeczy właścicielowi, a po stronie właściciela objęcia władztwa nad rzeczą, czego nie sposób domniemywać ani zakładać na zasadzie tzw. fikcji prawnej. Także w wyroku z dnia 4 listopada 2011 r. I CSK 22/11 Sąd Najwyższy wskazując, że zwrot rzeczy może nastąpić w różny sposób, nie tylko przez wydanie rzeczy, stwierdził, że jednak w każdym wypadku zwrotu rzeczy chodzi o sytuację, w której dotychczasowy posiadacz samoistny uznaje inną osobę za właściciela i poprzez swoje zachowanie wyraża wolę wyzbycia się władania rzeczą, a właściciel wyraża wolę jej odebrania. Podobne stanowisko zajął Sąd Najwyższy także w wyroku z dnia 28 marca 2014 r. III CNP 18/13 stwierdzając, że do zwrotu rzeczy potrzebna jest wola wyzbycia się władania rzeczą przez jej posiadacza samoistnego albo wyzbycia się przez niego dotychczasowej formy władania rzeczą.

Istotne dla oceny zarzutu pozwanego jest, że z pisma powódki do pozwanego z dnia 11 czerwca 2014r. wynika wprost, że strona powodowa "zarzuca" pozwanemu korzystanie z ww. działek w okresie od 1 kwietnia 2011r. do 2012r. Jak wynika z dokumentów przedłożonych w sprawie, tj. wydruków uzyskanych od ARiMR w W., informacje te powódka uzyskała właśnie od ARiMR w W. w 2013r. i przyjęła jako prawdziwe, nie weryfikując ich samodzielnie. Przynajmniej nie wykazano w procesie, aby taka weryfikacja nastąpiła. Pismo wzywające pozwanego do zapłaty wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z nieruchomości wywołało natychmiastową reakcję pozwanego, który w piśmie z dnia 18 czerwca 2014r. przyznał powódce, że w 2011r. doszło do okresowego wykorzystywania przez niego gruntów rolnych, polegających na dokonywaniu zabiegów agrotechnicznych w okresie 2 miesięcy, podkreślił także, że wprawdzie złożył wnioski o dopłaty bezpośrednie na te części działek w 2012r, jednakże dopłat nie pobrał, a wnioski skutecznie wycofał. Co więcej, wskazał również, że w 2012r. nie były wykonywane tam żadne prace, co powódka może sama stwierdzić. W tym samym piśmie pozwany powołał się również na przepis art.39 ust.3 ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa w związku z art.229 k.c., wskazując, że roszczenie o zapłatę jest już przedawnione. W odpowiedzi na to pismo pozwanego, Agencja Nieruchomości Rolnych w W. w piśmie z dnia ograniczyła roszczenie o zapłatę do wynagrodzenia za okres od 1 kwietnia 2011r. do 31 sierpnia 2011 r. Oznacza to, że uznała za słuszne twierdzenia pozwanego o tym, że w 2012r. nieruchomości powódki nie były już w posiadaniu K. K., a zatem należy uznać, że nie było wątpliwości, że pozwany korzystał z tych działek jedynie do 31 sierpnia 2011r. Co więcej, powódka nigdy nie wzywała pozwanego do wydania działek wskazanych w pozwie, zgłoszonych w 2011r. przez pozwanego do dopłat bezpośrednich, przynajmniej taka okoliczność nie została wykazana, a zatem istnieje podstawa do przyjęcia, że nie było sporne, że pozwany posiadał te części nieruchomości powódki tylko w 2011r., do 31 sierpnia 2011r. zaś po tym okresie nieruchomości powróciły do dyspozycji właściciela. Nie można zgodzić się z twierdzeniem strony powodowej, że pozwany nie wyraził wobec powódki woli wyzbycia się tych nieruchomości, a właściciel nie wyraził woli ich odebrania. W ocenie sądu potwierdzeniem woli pozwanego wyzbycia się posiadania spornych działek już w 2011r. było właśnie jego pierwsze pismo skierowane do Agencji Nieruchomości Rolnych z 18 czerwca 2014r., zaś wyrazem woli odebrania tych nieruchomości, a raczej potwierdzeniem faktu ich uprzedniego odebrania było pismo powódki z dnia 19 sierpnia 2014r. kierowane do pozwanego, w którym wyraźnie przyznaje, że pozwany był w posiadaniu tych działek jedynie w 2011r. Zdaniem sądu pisma te należy traktować właśnie jako wyraz woli jednej i drugiej strony odnośnie wyzbycia się posiadania działek przez nieuprawnionego posiadacza (pозwanego) i objęcia ich ponownie w posiadanie przez właściciela (powódkę). Gdyby bowiem powódka miała wątpliwość co do powrotu tych nieruchomości w posiadanie właścicielskie Agencji Nieruchomości Rolnych, z pewnością wyraziłaby stanowisko w tym względzie w piśmie kierowanym do pozwanego w sierpniu 2014r., w replice na wyraźne stanowisko pozwanego, iż od 2011r. nie jest on już posiadaczem tych nieruchomości, a nadto wezwała go do wydania spornych gruntów. Tymczasem materiał dowodowy zaoferowany sądowi nie daje podstaw do twierdzeń, by od 2013r. - tj. od chwili uzyskania informacji przez powódkę o fakcie posiadania nieruchomości przez pozwanego - istniała jakakolwiek wątpliwość, że po 2012r. pozwany nie korzystał z tych nieruchomości i ich nie posiadał. Jeśli właściciel nie wyraził posiadaczowi swego sprzeciwu co do twierdzeń o wyzbyciu się posiadania przez posiadacza nieuprawnionego na rzecz właściciela, to posiadacz nie miał podstaw do czynienia jakichkolwiek innych czynności zmierzających do ujawnienia swej woli wydania nieruchomości właścicielowi, tj. wyzbycia się posiadania. Brak reakcji powódki na jego twierdzenie o tym, że posiadał nieruchomości wyłącznie w 2011r. - i co więcej - ograniczenie roszczenia o zapłatę za korzystanie z nich wyłącznie do okresu z 2011r. - wystarczało do przyjęcia przez pozwanego, że powódka uznaje, że w 2011r. doszło do zwrotu nieruchomości przez pozwanego na rzecz powódki.

Co więcej, z wydruków z ARiMR dotyczących działek nr (...) uzyskanych przez powódkę wynika, że działka numer (...) położona w obrębie K. w roku 2012 i 2013 została zgłoszona do dopłat bezpośrednich przez D. K., zaś działka nr (...) położona w obrębie Ź. w 2013 roku została zgłoszona do dopłat bezpośrednich przez Ł. B.. Agencja Nieruchomości Rolnych uzyskała o tym wiedzę w 2013r. i nie wykazano, aby fakt posiadania tych działek przez inne osoby w 2012r. i 2013r. był kwestionowany przez powódkę, zatem zasadnie należy przyjmować, że uznawano za pewne, że działki te nie były w tym okresie w posiadaniu pozwanego, gdyż w przeciwnym razie wszczęto by procedurę wyjaśniającą. Zatem obecnie powódka nie może skutecznie powoływać się na okoliczność, że nie wykazano woli po jej stronie objęcia nieruchomości: działek nr (...) w powrotne posiadanie od pozwanego, albowiem ani razu nie było to przedmiotem dyskusji czy sporu, nawet po wyraźnym w tym zakresie stanowisku pozwanego w czerwcu 2014r.

Ponieważ do 2014r. kwestie nieuprawnionego korzystania przez K. K. z nieruchomości Skarbu Państwa w 2011r. nie były przedmiotem dyskusji czy czynności faktycznych lub prawnych, dlatego też zdaniem sądu termin przedawnienia roszczenia dochodzonego pozwem rozpoczął swój bieg w 2014r., najpóźniej w dniu 19 sierpnia 2014r., kiedy to ANR Oddział Terenowy w S. wystosowała do pozwanego pismo ograniczające swe roszczenia pieniężne, albowiem najpóźniej tego dnia stało się niewątpliwe, że zwrot nieruchomości nastąpił, a powódka jako właściciel nie kwestionuje tego faktu, przyjmując nieruchomości w posiadanie właścicielskie. Zatem roczny termin przedawnienia roszczenia upłynął dnia 19 sierpnia 2015r., zaś pozew w niniejszej sprawie wpłynął w dniu 27 października 2015r. (data stempla pocztowego nadania przesyłki do sądu), co oznacza, że już po upływie terminu przedawnienia roszczenia. Jednocześnie powódka nie wykazała, aby nastąpiły zdarzenia powodujące przerwanie terminu przedawnienia roszczenia z tego tytułu, brak dowodów w tym zakresie. Nie wykazano także, aby w okresie roku od dnia zaprzestania korzystania z nieruchomości przez pozwanego powódka nie mogła wystąpić na drogę sądową bądź by tak późne złożenie pozwu było konsekwencją działań samego pozwanego. Wszak wezwania do zapłaty kierowane były do pozwanego w czerwcu i sierpniu 2014r., nie było zatem przeszkód, aby w okresie roku wystąpić na drogę sądową. Brak zapłaty pozwanego na te wezwania powinien być skutkować niezwłocznym wniesieniem powództwa w tym zakresie, zatem to strona powodowa ponosi konsekwencje złożenia pozwu już po terminie wskazanym w art.229 k.c. Tym samym zarzut przedawnienia roszczenia podniesiony przez pozwanego okazał się zasadny i skutkował oddaleniem powództwa (pkt I wyroku).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art.98 k.p.c. w zw. z art.99 k.p.c. oraz §6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz.1349). Pozwany poniósł koszty procesu w kwocie 600 zł z tytułu wynagrodzenia dla pełnomocnika zawodowego oraz 17 zł z tytułu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Ponieważ powódka przegrała sprawę w całości, pozwanemu należy się od niej zwrot ww. kosztów procesu, dlatego sąd w pkt II wyroku zasądził od powódki na rzecz pozwanego kwotę 617 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Magdalena Dąbrowska

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

a. (...)

b. (...)

3. (...)

G. dnia 15 lutego 2016r. SSR Magdalena Dąbrowska